

Hartkorn skulde kunne vælges for den mindre Halvdeels Bedkommende. Det er skeet for at forstærke denne Censur, eller hvad man vil kalde det, man vil opstille til den mindre Deel af Pladserne. Man har valgt det 10-dobbelte Antal, fordi det omtrent stemmede med Forholdene omkring i Landet. Men, vil man have udstrakt Netten til at vælges ogsaa til dem, der „brugte“ dette Quantum Hartkorn paa en eller anden Maade og svarede deraf Afgift til Amtet, vilde man have faaet et større Antal, og det kunde man ifølge Sagens hele Stilling og det Hensyn, man fra flere Sider maatte tage til, hvad man kunde sætte igjennem, ikke komme til; iagtet jeg for mit personlige Bedkommende vist ikke behøver at sige, at der fra min Side ikke var Noget i veien. Det er Grunden, hvorfor man er bleven staaende ved den Bestemmelse, der er optagen.

Indenrigsministeren: Hvad Amtsrædernes Sammensætning angaaer, indeholder det foreliggende Forslag meget betydelige Forbedringer og Bestemmelser, som indeholdtes i det Lovudkast, som tidligere har været under Forhandling. Naar man gaaer ud fra den Forudsætning, at det efter Omstændighederne er passende, at Sædegaardseierne, iagtet deres betydelige Eiendomme vel turde give dem nogen særdeles Afgang til at have Sæde i Amtsrædet, nu ikke længer bør have en saadan, men at Medlemmerne skulle vælges efter et nyt Grundlag for Repræsentationen af de mere betydelige Eiendomsbesiddere, saa forekommer det mig, at det Forslag, som er gjort, er i det Hele heldigt. Der kunde vel være Spørgsmaal om Størrelsen af de Eiendomme, som dertil skulde give Afgang; men, ligesom det navnlig af den ærede Ordførers Foredrag fremgaaer, at den, man vil have fastsat, er valgt med Omhu, saaledes seer jeg heller ikke, at der kan være Noget at vinde ved at vælge en anden Maalestok end den af Udvalget foreslaaede. Forsaavidt der har været opkastet Spørgsmaal, om den særlige Afgang, der er tilstaaet Ciere af 12 Edr. Hartkorn, ikke ogsaa burde tilstaaes dem, der paa anden Maade ere i Besiddelse deraf, da forekommer det mig ganske at ligge i den hidtil gjældende Lovgivnings Aand, at Beneficiarbestedelse maa have den

samme Virkning som Eiendomsbesiddelse, ligesom det ogsaa forekommer mig, at al Brugsbesiddelse, naar man ikke har den paa altfor kort Tid, men f. Ex. paa 5 Aar, — for at jeg skal holde mig til et Tidsforhold, som indeholdes i den gjældende Lovgivning, — maatte give den samme Afgang til Sæde i Amtsrædet som virkelig Eiendom; thi Brugsbesidderen har aldeles de samme Afgifter at yde som den, der er Eier. Det forekommer mig i alt Fald, at i det Mindste Arvefæstere maatte have denne Afgang. De ere uden Tvivl ogsaa indbefattede under Udtrykket „at etc“, navnlig den Klasse af Arvefæstere, der i det Mindste er den talrigste, der eksisterer her i Landet, nemlig den, der har Ret til at sælge og pantsætte. Der forekommer mig derfor heller ikke at være synderlig Betænkelighed ved i den Henseende, dog maaskee med nogen Modification, navnlig med Hensyn til dem, der besidde paa ganske kort Tid, at gaae ind paa det, som et æret Medlem fra Randers (Wallentin) har bragt i Forslag. Iøvrigt indeholder det gjorte Forslag, at Provsten skal udelukkes fra at have Sæde i Amtsrædet; det troer jeg i det Hele ikke der kan være synderlig Betænkelighed ved, siden Provsten jo er Medlem af Skoledirectionen. Der er desuden ogsaa en Uleilighed forbunden med, at Provsten skulde have Sæde i Amtsrædet, nemlig den, at der i et og samme Amt er flere Provster, og at vælge imellem dem En til at have Sæde der, har sin Vanfærlighed; navnlig har det i den senere Tid vist sig, at det i adskillige Districter er vanskeligt at faae nogen Provst til at modtage Valg, rimeligviis, fordi det at være Medlem af Amtsrædet er forbundet med ikke ubetydelige Byrder; han maa saaledes gjøre Reiser til Amtsrædsforsamlingerne, og foruden andre Forretninger, der ere forbundne med dette Sæde, har han ogsaa den Uleilighed, stundom den Beføjning, som kan være forbunden med de særlige Forretninger, hvortil de enkelte Amtsrædsmedlemmer desegneres. Fra denne Side betragtet, vilde det navnlig ogsaa for Regjeringen være ret beqvemt, at Provsten ikke længer skulde have Sæde i Amtsrædet. Allsaa er det væsentligste, jeg kan have Noget at ytre mig om under denne Sagens Deel, det, der angaaer